

Bioetický kolaps

Justyna Kinga Stępkowska

9. decembra 2020 ✚ *História*

Verejné vystúpenie lekárov na obranu ľudského života už dnes nie je samozrejmá, ale akési vyjdenie z katakomb. Mladí medici sú vychovávaní v atmosfére bezhraničnej jemnosti a tolerancie voči tzv. väčšinovému názoru. Už počas štúdia sa nejeden adept lekárskeho umenia „naučil“, že mnoho aspektov medicíny je relatívna záležitosť, napríklad že umelé prerušenie tehotenstva je skutočne - ťažká voľba, často však jediná možná. Pritom byť dobrým lekárom si vyžaduje nielen dôkladné znalosti, ale aj neustálu prácu na sebe i na svojom charaktere a formovanie silného svedomia. Nastal čas, keď treba brániť to, čo je podstatné, a čo sa doteraz úspešne bránilo samo.

Lekári na začiatku svojej profesionálnej kariéry potrebujú jasné etické posolstvo a vzory osobností medzi staršími kolegami. Lekár bez správne formovaného svedomia je omyl. Má veľa moci a na jeho pleciach leží príliš veľká zodpovednosť. Lekári sa musia veľmi často nielen starať o zdravie svojich pacientov, ale dbať aj o rešpektovanie ľudskej dôstojnosti. Pretože moderná bioetika sa snaží odhodiť základy, na ktorých bola postavená.

Dnes sme svedkami výraznej aktivity „etikov“ a filozofov, ktorí sa pseudovedeckým spôsobom snažia zdôvodniť prípustnosť vraždenia novorodenca takmer v každom okamihu jeho života. Zaráža fakt, že sa podobné tézy vôbec objavujú vo verejnej diskusii. Svet vedy postupne búra posledné hranice racionálnej vedeckej diskusie. Univerzity často riešia otázky, ktoré kedysi človek mohol očakávať nanajvýš z úst pacientov psychiatrických oddelení. Spoločnosť, neustále bombardovaná šokujúcimi tézami, sa k nim stavia pasívne, čo je prvá forma súhlasu.

Ešte donedávna sa o otázke prípustnosti potratu argumentovalo výlučne tzv. právami žien a definíciou ľudskej osoby. V širokej diskusii o potrate sa veľa bitiek viedlo o definovanie kritérií pre ľudskú bytosť. Napríklad neslávne známa Mary Warrenová identifikovala päť znakov (o. i. sebauvedomenie, schopnosť uvažovať, schopnosť komunikovať zložitými formami), ktoré by mali slúžiť ako kritériá pre ľudskú bytosť a v dôsledku toho tvrdila, že umelý potrat je prípustný, pretože plod tieto kritériá nespĺňa. Michael Tooley si za svoje kritérium zvolil pojem „ja“ a odôvodnil tak prenatálne zabíjanie i zabíjanie novorodencov (avšak v žiadnom prípade zabíjanie dospelých zvierat!). Peter Singer v nadväznosti na Huga Engelhardta tvrdil, že novorodenec nie je osobou v užšom slova zmysle, pretože *nie je nositeľom práv a povinností*. Baruch Brody sa zas naopak odvolával na kritérium mozgových vĺn.

Jane Englishová vo svojom článku *Potrat a koncepcia osoby* píše, že o ľudskom plode nemožno jednoznačne povedať, že *spĺňa dostatočné podmienky na to, aby bol ľudskou osobou, ani že spĺňa potrebné podmienky na to, aby bol osobou*. Každé nenarodené dieťa sa teda podľa Englishovej nachádza akoby v prítmí, a preto nie je možné definitívne vyriešiť otázku, či plod je osobou, v dôsledku čoho

sa otázka „*bytia ľudskou osobou*“ stáva druhoradou a do popredia sa dostala jej „*neriešiteľnosť*“.

Autorka, Justyna Kinga Stępkowska, pracuje ako lekárka.

pokračovanie v II. časti

Spoločnými silami prebudíme SVEDOMIE Slovenska, bojujme za Vieru a hodnoty kresťanskej civilizácie. Bez Vás Christianitas.sk nezvládneme financovať, preto prosíme o Vašu PODPORU. Ďakujeme!

Bankové spojenie: **SK7765000000000020594299**



URL adresa článku: <http://christianitas.sk/bioeticky-kolaps/>